

Amžius – ne kliūtis studijoms

Per pirmąją istorijos paskaitą auditorijoje pastebime naują veidą. Į akis krenta senyvas vyro amžius. Gal tai jaunos dėstytojos paskaitos stebėti atėjęs profesorius, o gal savo anūką į paskaitą atlydėjęs senelis? Vyras uoliai viską užsirašinėja.

Žilagalvis naujokas vardu Vytautas. Jam turbūt beveik septyniasdešimt. Ne vienam studentui kyla klausimas: ką universitete veikia tas senolis? Studijuoja istoriją? Ir kam jam tas diplomatas?

Jaunystėje Vytautas negalėjo mokytis universitete. Nuo šešiolikos metų dirbo gamykloje, tačiau visą gyvenimą daug skaitė ir svajojo būti istorijos mokytoju. Dabar, kai išėjo į pensiją, turi daug laisvo laiko, todėl nusprendė jo tuščiai neleisti ir įgyvendinti seną svajonę – baigti universitetą. Europos aktyvaus senėjimo ir kartų solidarumo metais vyresnio amžiaus žmonėms atsivėrė dar daugiau galimybių tai padaryti.

Po paskaitų Vytautas dažniausiai skuba namo. „Į vakarėlius nevaikštau“, – šypsosi jis. Mat dauguma bendramokslių jam į vaikaičius tinka. Iš pradžių Vytautui buvo sunku pritaipyti jaunimo būryje, tačiau įpusėjus semestriui kitiems studentams jis tapo kaip savas. Vytautas yra smalsus ir apsiskaitęs, įdomus pašnekovas. Iš tiesų, studentams jis – tarsi vaikščiojantis žinynas, juk pamena laikus, apie kuriuos jie kaip tik dabar mokosi. Vytautas noriai dalijasi patirtimi su kitais. O savo pažymiais ne vieną bendramokslį lenkia.

Vytautas džiaugiasi, kad neseniai pirmą kartą nusipirko knygą internetu. Nebereikės po knygynus vaikščioti, daugiau laiko liks mokslams. Dar prieš įstodamas į universitetą jis mokėsi dirbti kompiuteriu. Dabar ir pats informacijos internete ieško, ir kitiems kartais pataria, kur jos rasti. Jis sako, kad dar neperprato visų darbo kompiuteriu gudrybių, todėl kartais tenka bendramokslių patarimo klausti.

Vytautas prisipažįsta, kad bendraudamas su kūrybingais jaunais žmonėmis ir pats jaučiasi jaunesnis. Todėl nusprendė, kad baigęs studijas tikrai nesėdės rankų sudėjęs. Jis ketina savanoriškai dirbti mokyklos bibliotekoje. Taip galės pritaikyti įgytas žinias ir būti naudingas kitiems.

Sakoma – mokykis, kol jaunas. Tačiau Vytauto istorija patvirtina, kad amžius studijuoti nekliudo. Ši istorija yra puikus pavyzdys, kad ir seni, ir jauni turi ko pasimokyti vieni iš kitų.